

- Július 16.- án, vasárnap, a mise és ebéd után a Szent István Egyesület gyűlést tart a plébánián.
- Idén augusztus 20.-án – vasárnap – tartjuk államalapítónk Szent István ünnepét. 10:30-kor kezdjük körmenettel, utána pedig Szentmise. Lesz finom ebéd mise után, aztán délután 1:30 órakor kezdődik a műsor a Láni teremben. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati
• Dr. Áaron Kheriaty	Juhász Kató
• Szolga Bálint	Redler Mária

Halottaink;

• Mohos Piroska	Jancsó Gyula
• Sándor Valéria	Zima Floriánné
• Samay Ildikó	Shirley Snyder
• Dr. Sólyom Lajosné	Balogh Katharina
• Herczegfalvi Jolán	Simon Mária
• Wendell Weiss	

(Mt 10,37-42) Isten művei természetfölöttiek, a mieink pedig természetesek. Kiváltságunk nem annyira a műveink nagyságán múlik, mint szándékaink fennkölségén. A diétázók ugyanannyit szenvednek csekély földi jutalomért, mint az örökké tartó jutalmat kiérdemlő böjtölők. Így a prófétát Isten kedvéért fogadjátok be, ne pedig szónoki tehetsége, politikai gondolkodása, vagy egyénisége miatt. Isten kedvéért inni adni valakinek sokkal nagyobb dolog, mint az emberiség kedvéért a rák ellenszerét felfedezni. Nagyasszonyunk a kánai menyegzőn a résztvevők innivalójáért aggódott. Csekély dolog ez, de szándéka olyan természetfölötti volt, hogy aggodalma nem kisebb jutalmat érdemelt ki, mint megváltásunk ünnepélyes kezdetét Jézus első csodajelével. Mária a leghétköznapibb dolgokat a legrendkívülibb szándékkal vitte véghez. Az anyaságon keresztül a nők a legbensőségesebben együttműködnek a Teremtővel. Mivel az életnek ilyen szolgálatát a „halál társadalmában” nem becsülik, sok nő magához állítólag méltóbb pályafutáson keresztül keresi életében „a meglegedettséget.” E munkát bizony sokkal kevesebb szeretettel végzik. A gyermeknemzés az emberi természet remekműve, amely a természetfölöttit közelíti meg.

Egyszerűbb cselekedetek következnek: a szoptatás, a pelenkák cserélése, a csurgó orrok törölgetése, stb. Viszont a megfelelő szándék – az édesanyai szeretet – az ilyen „bérminimumos munkát” akármilyen diplomás munkában elért eredménynél is sokkal nemesebbé teszi. Az édesanyai hivatás természetfölöttivé válik, ha az édesanya nem csak felnőtteket nevel, hanem szenteket is. A házastársak különböző okokból kerülnek össze. Mivel tagjai vagyunk az állatvilágnak is, több irracionális okunk van: megjelenés, sportoló képesség, sajátos modor, stb. A fizikai vonzás szintje ez, de az érzelmi ragaszkodásé is. Mivel az angyalokhoz hasonlóan személyek is vagyunk, a szeretetre racionális indoklásunk is van. Itt az értelmünk olyasmit fontol meg, amit csak ő lát. Például a tudást, az erényt, közös értékeket, közös illetve kiegészítő érdeklődést, humorérzéklet, stb. Egyik ok sem feltétlenül helytelen, de jaj annak, aki a felsőbbrendű okokkal szemben előnyben részesíti az alacsonyabb rendűeket. Boldog az, aki kedvesét természetfölötti indokért fogadja el, vagyis azért, mert jó katolikus. Részesülni fog a jó katolikus jutalmában, az örök életben.

A felebaráti szeretet egyetemes és befogadó, mivel az ellenségünket is szeretnünk kell. A hitvesi szeretet azonban személyre szóló és kizárólagos: ez a férfi és ez a nő olyan szövetséget kötnek, amely ilyen minőségben mindenki mást kizár. Szövetségük kötése előtt a férfinak lehetett ezer oka, amiért megkérte a nő kezét, a nőnek pedig ugyanannyi oka, amiért igent mondott rá, utána azonban a hitvesi szeretet is ugyanolyan feltétel nélküli, mint akármilyen más igazi szeretet. Túlmegy az egyes indítókok összességén! Ez a hitvesi szeretet egyetlen valakit szeret, nem ezer valamit, pl. egyes tulajdonságait. Különbözik a kapcsolat hajótörést szenved, valahányszor a rossz tulajdonságok érvényesülnek. Tulajdonságai alapján nem egy embert, hanem egy macskát kell szeretni, hiszen az állatnál a tulajdonságok hordozója nem valaki, hanem valami. A katolikus hitves leginkább akkor bizonyul méltónak Krisztushoz, amikor Jézust követve hordozza a keresztyét még a hajótörést szenvedett házasságban is. Ámen.

English / 2017 Sunday 13A

(Mt10:37-42) God deeds are supernatural whereas ours are natural. Our greatness doesn't depend so much on the magnitude of our deed as it does on the loftiness of our intentions. Dieters suffer just as much for a paltry earthly reward as fasters do for a reward that lasts forever. So welcome a prophet for God's sake, not because you admire his oratory skills, political persuasion or personality. Giving someone a drink of water for God's sake is far greater than finding a cancer-cure for humanity's sake. Indeed, our blessed mother's concern for what others would drink at Cana evoked Jesus' first miracle – the inauguration of our redemption. Mary did the most ordinary things with the most extraordinary intention. Through motherhood women cooperate most intimately with the Creator. Since this service to life is not esteemed in our culture of death, many women look for “fulfillment” outside the home in supposedly greater deeds done with far less love. However, human nature knows no greater deed than a mother's. Procreation is human nature's boast. The one natural deed which borders on the supernatural.

Humbler deeds necessarily follow: nursing, changing diapers, and wiping runny noses. But the right intention – a mother's love – makes this minimum wage work nobler than anything the professional world can offer. Mothering becomes supernatural when mothers do all in their power to raise their children to be saints – not just mature adults. Spouses end up together for many reasons. Since we are members of the animal kingdom, some of these reasons are irrational: appearance, athletic ability, mannerisms, etc. Physical attraction belongs here but so does emotional chemistry. We also have rational motivations for love because we, like the angels, are persons. These involve a deliberation concerning realities that only our intellect can see: learning, virtues, shared values common or complementary interests, one's sense of humor, etc. None of these motivations for love are necessarily wrong, but woe to those who allow lower motivations to outweigh higher ones. Blessed are they who welcome their beloved primarily for a supernatural reason: he or she is a good Catholic. May they receive a good Catholic's reward: eternal life.

Brotherly love is universal and inclusive since it embraces even our enemies. Spousal love is particular and exclusive: this man and this woman enter into a covenant which on that same level excludes everyone else. Before their covenant of love is ratified he might have had 1001 reasons for asking her to marry him and she may have had as many reasons for saying yes, but afterwards spousal love is just as unconditional as any other true love. It transcends the sum of its motivations! Ultimately it is someone who is loved, not even 1001 somethings – howsoever positive these qualities may seem. Otherwise, when negative qualities predominate in the relationship, “love” suffers shipwreck. A dog, not a man, must be “loved” for the sake of his various qualities because, where animals are concerned, the subject underlying all these qualities isn't someone but something. A Catholic spouse truly proves himself worthy of Christ by carrying his cross even within a sinking or shipwrecked marriage. Amen!